

GOIGS A LLAOR DE LA MARE DE DÉU DE L'AJUDA

que es venera a l'església dels FF. MM. Caputxins (Baix de Sant Pere 18) Barcelona
LA SEVA FESTA EL DIA 2 DE FEBRER

Puix que us plagué de l'Ajuda
prendre el nom tan dolç i clar.
Mare de Déu benvolguda,
vullau tothom ajudar.

Gentil com la Sulamita
colrada de morenor,
sembla us féreu tan petita,
per infondre més amor.
Mes vostre cor té cabuda
per tothom qui hi vulga anar.
Mare de Déu...

No em digueu si só morena.
O mos fills! veniu a Mi!
És que em cremà la serena,
és que el sol m'emmorenà,
quan, en la selva perduda,
no em cansava d'esperar.
Mare de Déu...

Bona llenya de garriga
ven la dona per ciutat,
la que fa calor amiga,
la que fa més claretat
i amb sa flama commoguda
més amable fa la llar.
Mare de Déu...

Mes el feix de llenya bona
és ben aspre i ben pesant:
súa i panteja la dona,
sóu vós qui l'agreuja tant.
Nostra dona de l'Ajuda
que us hi vàreu amagar.
Mare de Déu...

Ja hi teniu una Capella,
ja hi teniu un altar sant,
al cor de la ciutat vella
remorosa i trepidant.
El treball hi troba ajuda;
la fatiga, el reposar.
Mare de Déu...

Mes un dia (negre dia!)
dins del vostre sagrat lloc
penetrà la turba impia
amb el ferre i amb el foc:
vostra imatge ja és caiguda
del bell trono secular.
Mare de Déu...

Eixíreu del foc, o Mare,
que enrunà el vostre tresor
un poc més fosca de cara
i molt més dolça de cor,
més incansable en l'ajuda,
més disposta a perdonar.
Mare de Déu...

És un feix aquesta vida;
tothom que viu el pateix:
amorosa i compatida
allegeriu-nos el feix,
Nostra Dona de l'Ajuda,
qui sabeu d'aleviar.
Mare de Déu...

Puix que us plagué de l'Ajuda
prendre el nom tan dolç i clar.
Mare de Déu benvolguda,
vullau tothom ajudar.

Lletra: Mn. Llorenç Riber, Pvre. - Música: Mn. Lluís Romeu, Pvre.

CHOR

Puix que us plagué de l'Ajuda prendre el nom tan dolç i clar Ma-re de Deu benvol-gu-da vu -

COBLES

llau tothom a-ju-dar. Gen-til com la Su-la-mi-ta col-ra-da de more-nor sem-blaus

feren tan pe-ti-ta per infondre més a-mor Mes, vostre cor te ca bu-da per tot hom qui hi vulgui anar al CHOR

V. Pregueu per nosaltres Santa Maria de l'Ajuda. R. Perquè siguem dignes de les promeses del Crist.

PREGUEM

Pare, Vós que escollíreu Maria per Mare del vostre Fill i consagràreu aquest Santuari per tal d'invocar la seva Ajuda, feu que sota el seu esguard, visquem amb més fidelitat l'Evangeli, estimant de cor tots els homes, els nostres germans. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

724

1884-1984
CENTENARI DE L'ARRIBADA
DELS FRARES MENORS CAPUTXINS AL SANTUARI
DE LA MARE DE DÉU DE L'AJUDA
DE BARCELONA

El Carrer de Sant Pere més Alt és, encara avui, reducte d'un poderós món textil, els començaments del qual foren coneguts i viscuts pel nostre poeta Joan Maragall, nascut al veí carrer de Jaume Giralt. Per altra banda, el Carrer de Sant Pere Mitjà, és més curt i més gris, sense res que li doni un especial relleu, llevat de la Imatge de la Mare de Déu de la Victòria, venerada des de fa segles, en una petita fornícula situada en un bell edifici del segle XVIII. El Carrer de Sant Pere més Baix, en canvi, posseeix tot un caràcter profund, animat per una vida intensa i un veïnat treballador.

El Carrer més Baix, llarg i tortuós, s'ennobleix amb algunes antigues cases senyoriales com, per exemple, la de Cordelles, la d'Alòs i la del Marquès de Dou, amb els seus bonics finestrals gòtics. En una d'aquestes aristocràtiques residències, la més propera a la desapareguda Riera de Sant Joan, Francesca Bonnemaison, vídua de Verdaguer i Callís; i Mercè Serra, vídua de Miquel, fundaren l'«Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona», que tant contribuï a la formació humana i religiosa de moltes generacions de noies barcelonines.

A falta de temples amb categoria monumental, com les veïnes esglésies de Sant Pere de les Puel·les o Santa Maria del Mar, el Carrer més Baix compta amb dues institucions fortament arrelades entre la gent de la barriada: la comunitat religiosa dels pares Camils, coneguts popularment com els «Agonitzants», degut a la finalitat de la congregació de tenir cura dels malalts i moribunds; i, el culte a la Imatge de la Mare de Déu de l'Ajuda, per a la qual, un seu fervorós devot, mossèn Jacint Verdaguer, compongué el 1900, una bellíssima poesia titulada *Nostra Senyora de l'Ajuda*.

Els orígens de la devoció a la Mare de Déu de l'Ajuda se situen en un ambient llegendari, com el de tantes altres advocacions marianes de casa nostra. Un document del 1516 ens parla d'un cens sota «La Volta de la Verge». El 1521, «La Volta» té el nom de «Mare de Déu de l'Ajuda». Un altre escrit del 1546 autoritza la construcció de la primera capella; i el 1574, un manuscrit provinent de l'arxiu diocesà, fa l'inventari de l'església en ocasió d'una visita canònica.

Quant a la custòdia del Santuari, el 1884 l'Orde dels franciscans caputxins en prenia la responsabilitat en la persona de fra Joaquim de Llavaneres. D'aquesta manera, la nostra petita capella esdevenia la primera fraternitat caputxina de Barcelona després de l'exclaustració del 1835.

JOSEP MARIA SEGARRA,
frare menor caputxí

*EN COMMEMORACIÓ
del centenari de l'Orde dels Freres Menors Caputxins, com a custodis
del Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda, els Amics dels Goigs
patrocinen aquesta edició dels que han esdevingut tradicionals
a la petita i popular capella barcelonina,
i els en fan ofrena*

LAUS DEO

Barcelona, 2 de febrer 1985